

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.289/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Strasser Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Strasser Tibor ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – a Matók Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe1., ügyintéző: dr. Matók Barbara ügyvéd) által képviselt alperes1 (alperes címe.) alperes ellen védjegybitorlás megtörténtének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. február 18. napján kelt 1.P.22.510/2020/11. számú ítélete ellen az alperes 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a jogosultja a 2010. szeptember 16-i elsőbbségű, ...0 lajstromszámú színes ábrás védjegynek, aminek oltalma a Nizzai Megállapodás 16. osztályában egyebek mellett folyóiratok, katalógusok, magazinok, nyomtatott publikációk, prospektusok termékekre terjed ki. A kombinált védjegyben középen, az ezüstös-kékes színű „ESKÜVŐ” szóelem látható, az „Ő” betű ékezetét egy színes jegygyűrű-pár alkotja, a betűk szárait azokon túlnyúló vékony vízszintes vonal zárja. E szó fölött fele akkora betűkkel az aranyárga színnel írt „TREND” szó szerepel, míg alatta harmad akkora betűnagysággal az aranyárga színű „STÍLUS”, „ELEGANCIA” és „HARMÓNIA” szavak követik egymást, és a szavak között összefonódó jegygyűrű-pár látható. A felperes regisztráltatta a védjegyből képzett „eskuvotrend.hu” domain nevet. A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 2008-ban vette nyilvántartásba a felperes "E... ..D" című időszakos lapját esküvői divat és életmód magazin tárgykörben.

[2] Az alperes 2019. és 2020. január közepén 5.000 példányban adta ki az „E... ..D 2019 Veszprém megye Ingyenes Lexikon”, illetve „E... ..D 2020 Veszprém megye Ingyenes Lexikon” című színes lapját, melynek digitalizált változata a javára 2012. novemberében regisztrált „www.e... ..d.com” honlapon is elérhető. Az esküvői ceremóniához kapcsolódó árukat és szolgáltatásokat hirdető, ajánló kiadványt alperes Veszprémben, Balatonfüreden, Balatonalmádiban tette hozzáférhetővé kávézóknak, éttermeknek, polgármesteri hivataloknak, ám a kiadványok az ország más településein is elérhetők. A címlap bal felső sarkában a fehér színű, nyomtatott betűvel írt „E... ..D” szavak szerepelnek, az utóbbi szó „T” betűje aranszínű, speciális írásmódú, a bal alsó sarokban a „Veszprém megye Ingyenes Lexikon”, a jobb alsó sarokban az évszám látható.

[3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, miszerint az alperes azzal, hogy papíralapú kiadványként megjelentette 2019., illetve 2020. január 15-én az „E... ..D 2019, illetve 2020 Veszprém megye Ingyenes Lexikon” című időszaki lapját bitorolta a védjegyét. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy védjegybitorlást valósít meg az alperes a fenti időpontoktól folyamatosan a mai napig azzal, hogy a „www.e... ..d.com” domain nevet használja, és a weboldalon a panaszolt kiadványokat elektronikus formában, teljes terjedelemben hozzáférhető teszi. A megállapításon túl a folyamatos magatartás esetén abbahagyásra kötelezést és valamennyi magatartás tekintetében a jövőre nézve történő eltiltást kért. Továbbá igényt tartott 287.600 forint gazdagodás, és ennek 2020. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére. Jogalapként a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdését, (2) bekezdés b) pontját, (3) bekezdés c) pontját, 27. § (1) bekezdését, (2) bekezdés a), b) és c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítását célozta. Vitatta annak jogalapját és a védjegyoltalom Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt korlátjára is hivatkozott.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, miszerint az alperes azzal, hogy 2019. január 15-én az „E... ..D 2019 Veszprém megye Ingyenes Lexikon”, 2020. január 15-én az „E... ..D 2020 Veszprém megye Ingyenes Lexikon” elnevezésű időszaki magazinját megjelentette bitorolta, továbbá azzal, hogy a fenti időpontoktól a „www.e... ..d.com” domain alatt elérhető honlapján a fenti kiadványokat elérhetővé teszi, bitorolja a felperes ...0 lajstromszámú „E... ..D” színes ábrás védjegyét. Ezért az alperest a folyamatos jogsértés körében abbahagyására kötelezte és valamennyi jogsértő magatartás körében a jövőre nézve eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 287.600 forintot, ezen összeg után 2020. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékét. Az ezt meghaladó keresetet az elsőfokú bíróság elutasította. Végül kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 156.000 forint perköltséget.

[6] A törvényszék a felperes által felhívott jogszabályok alapján a keresetet túlnyomó részben alaposnak találta. A lajstromkivonat alapján elfogadta, hogy a felperes a jogosultja a védjegynek a 16. áruosztályba tartozó termékek vonatkozásában, és a csatolt okiratokkal az is igazolást nyert, hogy az alperes 2019-ben és 2020-ban nyomtatott formában megjelentette az esküvőkhöz kapcsolódó árukat és szolgáltatásokat ajánló ingyenes lapjait, amelyek tartalma a javára bejegyzett „www.e... ..d.com” domain alatt is elérhető. Rögzítette, miszerint az alperes nem vitatta a kifogásolt magatartások megtörténtét, kezdő időpontját, egyrészük folyamatosságát, másrészük befejezettségét, a kiadványok darabszámát, az elért reklámbevétel összegét, így ezekkel kapcsolatban további bizonyítást nem folytatott.

[7] A felperes keresetét az árujelzők összetéveszthetőségére alapította. A törvényszék okfejtése szerint ennek vizsgálatánál irreleváns, hogy a felperes milyen tartalmú kiadványt

jelentet meg vagy mióta van azzal jelen a piacon, mert a bitorlást a védjegy lajstromozott alakjának és az alperes által használt megjelölésnek az összevetésével kell megítélni. Az sem vizsgálati szempont, hogy alperes csak Veszprém megyében kívánta terjeszteni lapját, hiszen az az interneten való megjelenés miatt bárhol elérhető. Kitért rá, hogy a több elemből álló (kombinált) védjegy esetében nem az egyes elemek szerepeltetése vagy hiánya, hanem valamennyi elemének a vásárlóra gyakorolt összbenyomása alapján dönthető el, hogy azzal azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést alkalmaztak-e. Az eljárás bírósága az elbírálásnál a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes átlagfogyasztót tekintette irányadónak.

[8] Megállapította, hogy a kombinált védjegy központi, domináns elemét az ezüstkék színű, nyomtatott betűkkel írt „ESKÜVŐ” és a felette elhelyezkedő aranszínnel írt „TREND” szavak alkotják. Az átlagfogyasztó – bár észleli a díszítő funkciót betöltő ábrás elemeket és színeket - az áru/szolgáltatás megnevezésére alkalmas szavakra koncentrál, ez rögzül emlékezetében. A két szó jelentésével a magyar átlagfogyasztó tisztában van, az pedig nem állítható, hogy azokat az általános nyelvhasználatban szokásosan használnák a 16. áruosztályban szereplő áruk vonatkozásában. A további „STÍLUS”, „ELEGANCIA”, „HARMÓNIA” szavak és a jegygyűrű motívum megkülönböztető képessége elhanyagolható, a domináns szóelemek jelentését erősítik, felidéznek az esküvői ceremóniához kapcsolódó pozitív érzelmeket.

[9] Az alperesi kiadványok kapcsán rögzítette, hogy azok bal felső sarkában a domináns védjegyelem egészében megjelenik, az "E... ..D" nyomtatott, fehér betűkkel szerepel, a Trend szó kezdő betűje arany színnel, kézírásra emlékeztető kialakítással, mely jellegzetesnek, figyelemfelkeltőnek méreténél fogva sem tekinthető. Az alperes az esküvői divattal összefüggő szolgáltatások elérhetőségét tartalmazó kiadványának nevében kizárólag az "E... ..D" megjelölést használja, tehát azt ezzel a névvel azonosítja a fogyasztó. Az a körülmény, hogy a hagyományosan írt betűk színe fehér, szemben a védjegy színes betűivel, továbbá, hogy a kiadvány alsó részén kiegészítő elemként a dátum, a „Veszprém megye Ingyenes Lexikon” felirat, valamint egy menyasszonyi ruhát viselő modell látható az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem adnak kellő elhatárolást a védjegytől. Az átlagfogyasztót e kiegészítő elemek nem orientálják, így alappal feltételezheti a kiadvány láttán, hogy a felperes magazinjával találkozott. Az ítélet hangsúlyozta, miszerint a védjegybitorlás megállapításának nem szükséges feltétele az összetévesztés tényleges bekövetkezése, elégséges, ha ennek reális lehetősége fennáll.

[10] Az áruk hasonlóságát illetően rámutatott, hogy a védjegy a 16. osztályban áll oltalom alatt egyebek mellett újságok, folyóiratok, papír alapú kiadványok körében, ebbe nem vitásan alperes kiadványa beletartozik. Az a tény, hogy a papír alapú kiadvány az interneten lapozható formában megjelenik már reklámozásnak minősülhet, de ez a tevékenység a Nizzai Megállapodás 35. szolgáltatási osztályába tartozik, amire a védjegy oltalma nem terjed ki. Ugyanakkor az internet megnyitja a határokat és technikailag anélkül is hozzáférést biztosít a fogyasztó számára, hogy fizikailag érintkezne a termékkel. Az üzleti életben elterjedt és a szokásos mértékben tájékozott fogyasztó számára jól ismert kereskedelmi gyakorlat az, hogy a nyomtatott médiumoknak jellemzően online verziója is van és fordítva, ezáltal a kérdéses szolgáltatások és áruk azonos rendeltetésűeknek tekinthetők, azonos piaci igényeket szolgálnak ki. Ilyen módon a vizsgált áru, illetve szolgáltatás kiegészíti egymást, védjegyjogi értelemben hasonlóknak minősül. Az összetéveszthetőséget erősíti a megjelölés és a védjegy fentiekben hangsúlyozott nagyobb fokú hasonlósága, ami azt a benyomást kelti a fogyasztóban, hogy az ütköző megjelölések egyazon vállalkozás online és offline szolgáltatását/áruit jelzik.

[11] A törvényszék elvetette azt az alperesi hivatkozást, hogy az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja az "E... ..D" kifejezést lapja címében. Utalva a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.) 19. § c) pontjára, valamint a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 6. §-ára kifejtette, miszerint a versenytársakat fokozott felelősség terheli a tekintetben, hogy szolgáltatásaik/termékeik elhatárolását illetően világos, egyértelmű helyzetet teremtsenek. Olyannak kell lenni tehát a megjelölésnek, amely sajátosan összekapcsolt, de mégis különböző áruk/szolgáltatások között egyértelmű elhatárolási alapot ad a szokásos mértékben tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő (átlagos) fogyasztó számára. Az alperesi megjelölés ennek a követelménynek nem felel meg, használata indokolatlan piaci zavart teremt.

[12] Az alperesi kiadvány ingyenes, bevétel kizárólag a hirdetőktől várható, ez a felperes üzleti modelljéhez hasonlít, mert ő is az egész ország területéről számít hirdetőkre, akik így az elnevezések hasonlósága folytán a Veszprém megyére utalást látva azt feltételezik, hogy a felperes egy vidéki különszámot is megjelentet. Az elsőfok érvelése szerint az ingyenes kiadvány tematikája nem indokolja a sérelmezett szavak címben való használatát, mert az alperesnek lehetősége van arra, hogy utaljon rá, hogy kiadványa az esküvői divattal kapcsolatos, emellett használhat olyan nevet, kiegészítőket, amelyek együttesen, összehatásukban már kellően elhatárolhatóvá teszik kiadványa megjelöléseit felperes védjegyábrájától.

[13] Az elsőfokú bíróság alaptalan tartotta a felperesnek az „www.e... ..d.com” domain név használatától történő eltiltásra irányuló kérelmét, mely ahhoz a magatartáshoz kapcsolódik, hogy az alperes a domain nevet regisztráltatta. A regisztrálás egy technikai folyamat, a delegáláshoz szükséges adatok bejegyzését jelenti az adatbázisba, mellyel kapcsolatban kérelem nem került benyújtásra, így ezzel kapcsolatban megállapítást nem tehetett tenni. Az eltiltás kizárólag a domain alatti honlapon elérhető papír alapú kiadvány digitalizált megjelenésével kapcsolatos, az ezt meghaladó kérelem elutasításra került.

[14] Mindezeket értékelve az elsőfokú bíróság a Vt. 12. § (1) bekezdése, (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés c) pontja, 27. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján a jogsértést a fenti körben megállapította, a folyamatos jogsértés esetében abbahagyásra kötelezte alperest, és valamennyi magatartásra nézve eltiltotta a további jogsértéstől.

[15] Alaposnak találta a Vt. 27. § (2) bekezdés e) pontja szerint igényelt követelést is. Az alperes nem vitatta a felperesi álláspontot az elért gazdagodás számítási módját illetően, elfogadta a bevételként megjelölt 2.876.000 forint kiindulási összeget és az alkalmazott díjkulcsot, így a törvényszék a keresettel egyezően 287.600 forint visszatérítésére kötelezte az alperest. A késedelmi kamatfizetés körében a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:155.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett, annak kezdő időpontját 2020. április 1. napjában megjelölve.

[16] A döntés ellen az alperes fellebbezett, ebben tartalma szerint az ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaiban határozta meg.

[17] Leszögezte, hogy az alperesi termék neveként a cím funkcionál, azt ezzel azonosítják a fogyasztók, ekként a kiadvány „lexikon” szava tölti be az árujelző szerepét. Hangsúlyozta, hogy a kiadványon a védjegytől eltérő sorrendiségben és nem egymás alatt, hanem mellett szerepelnek az "E... ..D" kifejezések, de más a szavak írásmódja, a betűk formája, nagysága és grafikai elrendezése is, illetve a sérelmezett kiadvány címe további megkülönböztető elemeket, így az adott évet, valamint a „Veszprém megye Ingyenes Lexikon” feliratot is tartalmazza. Ekként megítélése szerint megállapítható, hogy a védjegy lajstrom szerinti képe

és a sérelmezett megjelölés egyértelműen különbözik egymástól. Előadta, hogy a kiadvány az általa évente Balatonfüreden megrendezésre kerülő esküvői kiállításához kapcsolódó Veszprém megyei kiállítók listáját tartalmazza, az esküvő szóval az alperes a kiadvány tematikájára utal, tehát az áru egyik jellemzőjével az írja le, hogy az adott év, adott helyhez igazodó esküvői divatját, irányzatát mutatja be. Az esküvő szó köznév, használata pedig az ilyen témájú művek kiadása körében a Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontja értelmében még a védjegyoltalom folytán sem korlátozott, miként a „trend” szó sem kizárólag a felperes által használható, így a kiadvány külső jegyei alapján még abban az esetben is, ha a védjegybitorlás igazoltnak található, a kereset elutasítandó. Az üzleti tisztesség megítélése tekintetében utalt a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.142/2011/4. számú határozatában kifejtettekre. Kiemelte, hogy a borító képi kialakítása során egyértelműen igyekezett egyéni, eredeti külső létrehozására, jóllehet ezek a másodlagos elemek önmagukban nem alkalmasak az összetéveszthetőség kiküszöbölésére, azonban nem hagyhatók figyelmen kívül az üzleti tisztesség körében olyan körülmények között, amikor a kiadvány tematikája igazolja a címben alkalmazott szavak használatának indokoltságát. Kiemelte és példákat hozott fel rá, hogy a Magyarországon megjelenő, számos hasonló tárgyú kiadvány nevében is szokásosan az esküvő kifejezés és nem a szó szinonimái szerepelnek. Rámutatott továbbá, hogy a trend szó szinonimái egyrészt nem takarják azt az igen tág kört, ami az esküvővel kapcsolatban álló, hirdetett szolgáltatásokat jelenti - ruhadivat, gyűrű stílus, fotózási szokások, stb... -, másrészt egyes szavak, például a direktíva vagy törekvés alkalmazása nem indokolt az emberekben romantikus képet felidéző esemény kapcsán.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

[19] Fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság nem érintette a döntésnek a domain név használatától való eltiltásra vonatkozó kérelmet elutasító rendelkezését, így ebben a részében az ítélet a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

[20] A fellebbezés nem alapos.

[21] Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mértékben feltárta, abból a bizonyítási eljárás lefolytatása útján okszerűen, a jogszabályok megfelelő és a kialakult joggyakorlattal összhangban álló alkalmazásával helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megsérti a felperes védjegyjogait. Döntésével az indokaira is kiterjedően egyetértett a másodfokú bíróság.

[22] A Vt.12.§ (1) bekezdése értelmében a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára.

A (2) bekezdés b) pontja szerint a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenysége körében használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; ideértve azt az esetet is, amikor az összetéveszthetőség amiatt áll fenn, mert a fogyasztók a megjelölést a korábbi védjegyhez gondolati képzettársítás útján kapcsolhatják. A (3) bekezdés c) pontja alapján a (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt.

A 15. § (1) bekezdés b) pontja kimondja, hogy a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenységének gyakorlása során, a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban használja a megkülönböztetésre eredendően nem alkalmas, vagy az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére,

rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó megjelölést vagy jelzést.

[23] A fellebbezés két körben támadta az ítéleti döntést, egyrészt fenntartotta, hogy a védjegy és a megjelölés, azaz a kiadvány panaszolt címe nem téveszthető össze, másrészt változatlanul állította, hogy adott esetben a bitorlás alól kimentést jelent a Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontjában biztosított védjegyoltalmi korlát. Erre tekintettel a másodfokú eljárásban az az eldöntendő kérdés, hogy az átlagfogyasztóra gyakorol-e a védjegyűl eltérő összbemutató az alperes által a kiadványa címeként alkalmazott megjelölés, továbbá, hogy a választott cím összeegyeztethető-e az üzleti tisztességgel szemben támasztott elvárásokkal.

[24] Az alperesi kiadványnak nyilvánvalóan a borító bal felső sarkában elhelyezett "E... ..D" jelenti a címet, ezzel a szókapcsolattal nevezheti azt meg a fogyasztó. A szóegyütttestől jól láthatóan elkülönítetten, alul baloldalon szereplő „Veszprém megye INGYENES LEXIKON”, illetve jobboldalon olvasható 2019 és 2020 feliratok csupán további információt nyújtanak a megjelenés helyét, a magazin ingyenes és gyűjteményes jellegét, valamint kiadási időpontját illetően. Vagyis ezek a kiegészítő elemek nem a díszítést, hanem kizárólag további adatok közlésének célját szolgálják, így vonatkozásukban a megkülönböztető erő kérdése valójában fel sem merülhet. Annak az alperesi hivatkozásnak sincs jelentősége, hogy a borító kialakításánál, a szöveg és a kép megválasztásánál egyéni, eredeti megjelenésre törekedett, mert ezek szerzői jogi kritériumok, védjegybitorlási perben nem érinthetők.

[25] Az összehasonlítást ezért a védjegy domináns eleme és az alperesi kiadvány címe között kellett elvégezni. Megállapítható, hogy a sérelmezett megjelölésben teljes egészében megjelennek a védjegy lényegi és meghatározó részét jelentő "E... ..D" szavak, és ez vizuális, fonetikai és konceptuális szempontból is teljes azonosságot eredményez. Nem biztosít kellő elhatárolási lehetőséget az a körülmény, hogy a védjegyben és a megjelölésben nem egyezik a szavak sorrendje, eltérő a betűk színe, kialakítása vagy formája, mert a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes átlagfogyasztónak csak ritkán nyílik alkalma arra, hogy az árujelzőkkel azonos időben és helyen találkozzon, ezért szükségképpen az elméjében rögzült, sokszor megfakult képre hagyatkozik, az apró részletekre nem emlékszik. Ezért van döntő jelentősége az ügyben annak, hogy az alperes éppen azt a két szót kapcsolja össze, ami a védjegynek a domináns részét képezi, alkalmas a termék vagy szolgáltatás megnevezésére, megjegyzésére és a megjelölésnek nincs olyan megkülönböztető képességgel rendelkező további eleme, ami bizonyosan kizárná a téves fogyasztói képzet kialakulását.

[26] Mindezek alapján a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a kiadvány online és offline címe egyaránt a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontjába ütközik.

[27] Nem találta alaposnak a másodfokú bíróság az alperes kimentés körében előadott, a Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontján alapuló védekezését sem. A védjegyoltalom nyomán az esküvővel kapcsolatos szolgáltatásokra specializálódott versenytársak nincsenek sem az esküvő, sem a trend szó használatától a tevékenységük vagy termékeik jellemzése, bemutatása során általánosságban eltiltva. A védjegy csak arra nézve teremt kizárólagosságot a jogosult számára, hogy az árujelző védjegyszerű használata ellen fellépjen, ami a tárgyi esetben az "E... ..D" szókapcsolatnak az áru vagy szolgáltatás beazonosítására, egy meghatározott piaci szereplőtől való eredetére, származására vonatkozó alkalmasságát, funkcióját takarja. Az érintett két szó szükségszerű együttes használata a szóban forgó termékek és szolgáltatások tekintetében az általános nyelvhasználatban nem jellemző, de ezt nem támasztották alá a fellebbezésben felhozott példák sem, mivel az említett kiadványok egyike sem tartalmazza a szókapcsolatot, hanem az esküvő kifejezést más szavakkal kombinálva használja. Ezért függetlenül attól, hogy a kifejezések lehetséges szinonimái

megfelelnek-e az esemény ünnepélyességének, alkalmasak-e romantikájának, hangulatának a megelevenítésére, az alperesnek az üzleti tisztesség követelményeihez igazodva, úgy kell kialakítania kiadványa címét, hogy ne merüljön fel annak a reális veszélye, hogy azzal találkozva az átlagfogyasztó a felperesre vagy a hozzá köthető szolgáltatásra gondoljon. Ennek a feltételnek azonban a jelenlegi cím nem felel meg, ezért a védjegybitorlás a papír alapú magazinok esetében megvalósult, az interneten pedig változatlanul fennáll.

[28] Mindezeket értékelve a Fővárosi Ítéltábla – a 112/2021. (III. 6.) Korm. rendelet 27. § (1) - (2) bekezdései szerint eljárva – a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[29] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, azonban a felperes perköltséget nem számított fel, ezért figyelemmel a Pp. 83. § (3) bekezdésére arról a másodfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2021. május 20.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

s.k. Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea
bíró